

Indskrænkninger, man her ønsker i nogen Grad at faa hævet, er større end paa mange Stationer af 5.—6. Klasse, den er t. Eks. større end ved Ryomgaard, Allingaabro, Auning, Arden, Svenstrup og mange andre. Der synes derfor at være god Grund til at imødekomme det Ønske, hvis Opfyldelse i høj Grad vil være til Gavn for de omliggende Kommuner og sikkert bringe Staten forøgede Indtægter derved, at der kommer større Trafik over Randers Station til Strømmen — der er jo for øvrigt ikke noget i den Retning nu. Jeg kan altsaa ikke skønne rettere, end at der maa være en eller anden Kraft, som staar bagved, og som har noget imod dette Ønskes Opfyldelse, ikke af de anførte, men af andre Grunde. Det ser ud, som om Beboerne og de tilgrænsende Kommuner kunde have forsynet sig mod en eller anden Hr. Kontorius, men at det forholder sig saaledes, vil jeg dog ikke tro. Jeg haaber, at den højtærede Minister ved fornyet Henvendelse fra Andragerne maa genfinde den Velvillie, han tidligere har udvist overfor Gennemførelsen af disse billige Foranstaltninger, og at han saa vil sætte denne Hr. Kontorius Stolen for Døren, saa at det kan lykkes at faa gennemført disse smaa Ønsker, det her drejer sig om.

Derefter vil jeg sige nogle Ord om et Par andre efter mit Skøn mærkværdige Forhold. Andelssvineslagteriet, som ligger ved Strømmen Holdeplads, har et privat Spor over til Slagteriet, men dette Spor kan næsten ikke blive benyttet, der kan kun blive kørt Vogne med fuld Ladning, som kommer Øst fra ad Ryomgaard Banen derover. Hvis der mangler nogle faa Stykker Svin i fuld Ladning, bliver de vedkommende Vogne ikke udrangerede ved Strømmen, men Svinene bliver kørt til Randers, hvor derefter Andelssvineslagteriet maa hente Svinene pr. Akse og køre dem igennem hele Byen i Stedet for at faa dem aflæssede lige ved sin Port. Alle de Ladninger Svin, selv om det er fulde Ladninger, der kommer Syd, Vest og Nord fra, føres ikke ud til Strømmen Station og ind paa Andelsslagteriets Spor, men aflades ved Randers Jernbanestation og maa køres pr. Akse gennem Byen ud til Andelsslagteriet. Det forekommer mig meningsløst, at man, naar Andelsslagteriet har sit eget Spor, ikke fra Jernbanernes Side vil tjene de Penge, der kan tjenes ved at køre Vognene ud til Strømmen Holdeplads og ind paa Andelsslagteriets Spor. Saa godt som hvert eneste Tog, der passerer Strømmen, rangerer alligevel der, og ingen som helst kunde tabe noget ved, at man førte Vognene derud, man vilde

spare Dyrene for Lidelser og Andelsslagteriet for ret betydelige Omkostninger, og Jernbanen vilde selv tjene lidt derved. Jeg forstaar ikke, at Ønsket om denne Foranstaltning ikke kan imødekommes, jeg ved, at der har været andraget derom Gang efter Gang af Andelsslagteriet, men uden Held. Andragerne er, saa vidt jeg ved, dog ikke gaaede til Ministeren, men er gaaede til Statsbanernes Direktion.

Et andet lille Forhold, jeg ønsker at nævne i samme Forbindelse, er følgende. Hvis der af Andelsslagteriet rekvireres en Godsvogn til en Ladning Flæsk, som f. Eks. skal gaa over Esbjerg til England, og denne Ladning ikke er stor nok til helt at fylde Vognen, og man har et Parti Fedt, som skal gaa til samme Sted, maa man ikke supplere denne Ladning Flæsk med dette Parti Fedt, men man maa rekvirere en ny Vogn. Man skal altsaa have 2 Vogne til at transportere det, som ifølge sin Vægt meget godt kunde besørges som 1 Vognladning. Det gælder naturligvis ikke alene her, men overalt, og det fører til mærkelige Forhold. Statsbanerne har ofte manglet rullende Materiel — jeg ved ikke, om de gør det i Øjeblikket —, og nu tvinger man altsaa Befolkningen til at bruge 2 Vogne, hvor man kan nøjes med 1, og Statsbanerne kommer til yderligere at mangle rullende Materiel samtidig med, at Togene bliver for lange, saa at Maskinerne ikke kan trække dem, altsammen fordi man har forskellige Befordringsklasser for disse to Varer. Det forekommer mig ogsaa ret bureaukratisk. Jeg ved godt, hvad Grunden er, nemlig den, at man har disse forskellige Takstklasser, men kunde man ikke fravige dette paa en saadan Maade, at man dels kunde hjælpe paa Mangelen paa rullende Materiel, dels kunde imødekomme Eksportørerne, saa at de ikke behøvede at rekvirere 2 Vogne, naar de kun havde Brug for 1? Jeg synes, at man kunde hjælpe derpaa, om ikke paa anden Maade, saa ved at beregne efter den dyreste Takst, det blev dog billigere for Eksportørerne, og Statsbanerne vilde alligevel have nogen Fordel deraf. Jeg henstiller til den højtærede Minister, om dette Forhold ikke kunde rettes paa den her antydede Maade.

Bramsen: Jeg skal begynde med at takke den højtærede Finansminister, fordi han i sin sidste Tale lovede at fremskynde Udbetalingen af Statstilskuddet til Privatbaneanlæg. Jeg er imidlertid ikke fuldstændig tilfreds med det Svar, jeg fik, jeg vilde gerne have haft et klarere Svar,